Lietas Nr. 130030714
Lietas arhīva Nr. 104AA-0750-14/24

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 3.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese Z.Lagzdiņa,

tiesneses I.Amoliņa un S.Gļazere

izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar Rīgas pašvaldības policijas iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 17.aprīļa spriedumu, un

konstatēja:

2014.gada 19.martā Rīgas Pašvaldības policijas (turpmāk – RPP) inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu ZV Nr. 141506 par to, ka 2014.gada 19.martā plkst. 14.15 privātīpašuma teritorijā /adrese/, /pers. C/ ļaunprātīgi nepakļāvās pašvaldības policijai darbinieku, kas veica savus darba pienākumus, likumīgajām prasībām (vairākkārt nereaģēja uz mutiskiem rīkojumiem pamest privātīpašumu, fiziski nepakļāvās aizturēšanai, sperot ar kājām, sitot ar rokām), pārkāpjot likuma "Par policiju" 22.panta pirmās un trešās daļas prasības. Atbildību pastiprinošs apstāklis: persona alkohola reibumā. Atbildību mīkstinoši apstākļi: nav. Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 175.panta par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka,

pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus (lietas 2.lapa).

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 17.aprīļa spriedumu (turpmāk tekstā – Spriedums) lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā attiecībā pret /pers. C/ par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu izbeigta (lietas 22. – 23.lapa).

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus un rakstveida pierādījumus, tiesa konstatējusi, ka lietā atrodas sekojoši dokumenti un rakstveida pierādījumi: 2014.gada 19.marta administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr. 141506; RPP Vidzemes pārvaldes inspektora K.Lobeiko ziņojums, kurā norādīts, ka 2014.gada 19.martā, pildot darba pienākumus autopatruļas ,,Purvciems1" sastāvā, kopā ar inspektoru A.Cauni, izmatojot darba automašīnu /TL marka/, saņēma informāciju no RPP Vidzemes pārvaldes dežuranta A.Broma, ka /adrese/, ir nepiederošas personas dzīvesvietā. Šo informāciju dežūrdaļai plkst. 13.50 sniedza /pers. H/. /adrese A/ ieradās plkst. 13.54. Adresē viņus sagaidīja izsaucējs, kurš stādījās priekšā kā /pers. H/. /pers. H/ paskaidroja, ka viņa mājā atrodas nepiederošas personas, kuras lieto alkoholu. Nepiederošās personas mājā pa logu ielaida viņa dēls. Iegāja istabā, kurā atradās trīs personas. Stādījās priekšā kā RPP darbinieki, pieprasīja vīriešiem uzrādīt personu apliecinošus dokumentus. Vīrieši stādījās priekšā kā /pers. I/, /pers. J/, /pers. C/. /pers. H/ dēls /pers. I/ paskaidroja, ka kopā ar saviem draugiem atpūšas, lietojot alkoholu. Viņi izskaidroja, ka personām, kuras nav deklarētas šajā dzīvesvietā, būs jādodas prom. /pers. I/ kopā ar saviem draugiem devās ārā no mājas. /pers. I/ un /pers. J/ devās ārā no mājas teritorijas kopā ar A.Cauni. /pers. C/, izejot no mājas, ieskrēja šķūnī. Viņš devās pie vīrieša un vīrietim pieprasīja nākt ārā no šķūņa un pamest mājas teritoriju. /pers. C/ paskaidroja, ka nekur neies un paliks šķūnī. Viņš /pers. C/ paskaidroja, ja viņš nenāks ārā no šķūņa labprātīgi, viņš tiks aizturēts. /pers. C/ paskaidroja, ka nekur neies un, ka policijai nav tiesību viņu aizturēt. Viņš /pers. C/ vairākkārt pieprasīja pamest mājas teritoriju labprātīgi, kā arī pajautāja, vai persona atsakās pakļauties policijas darbinieka likumīgajām prasībām. /pers. C/ atbildēja, ka nekur neies. Viņš, pielietojot fizisku spēku, aizturēja personu, to noguldot uz zemes. Aizturēšanas laikā /pers. C/ centās viņam iesist un izrauties. Viņam palīgā pienāca A.Caune. Kopā ar A.Cauni /pers. C/ pieveda pie automašīnas. /pers. C/ tika pārmeklēts automašīnas ar borta Nr. 302 videokameras darbības zonā. Personas personīgās mantas tika ievietotas iesaiņojumā ar identifikācijas Nr. 0201465. /pers. C/ plkst. 14.20 tika ievietos automašīnās pagaidu turēšanas nodalījumā. Aizturēšanas brīdī /pers. C/ bija redzami miesas bojājumi, virs kreisās acs neliela hematoma un uz labās rokas nobrāzumi. /pers. C/ tika piedāvāta medicīniskā palīdzība, no kuras /pers. C/ atteicās. Plkst. 14.30 /pers. C/ tika nogādāts /adrese B/ un nodots dežurantam A.Bromam. Pirms ievietošanas pagaidu turēšanas telpā, persona tika pārmeklēta. /pers. C/ pretojās pārmeklēšanai, tika pielietots fizisks spēks. I.Kozlovska /pers. C/ veica RPP Vidzemes pārvaldes pagaidu turēšanas telpā ievietojamo aizturēto personu instruktāžu. /pers. C/ tika piedāvāts veikt alkohola ietekmes pārbaudi izelpā uz vietas. /pers. C/ atteicās veikt alkohola ietekmes pārbaudi izelpā. /pers. C/ tika nogādāts VSIA ,,Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Alkohola, narkotisko un psihotropo vielu reibuma ekspertīzēs nodaļā, Aptiekas ielā 7/9, Rīgā. Plkst.15.10 darbiniece sastādīja medicīniskās pārbaudes protokolu Nr. 1781. Pēc ekspertīzes veikšanas devās uz RPP Vidzemes pārvaldi /adrese B/, Rīgā. A.Caune plkst. 16.15 /pers. C/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu ZV Nr. 141506 par Latvijas APK 175.panta prasību neievērošanu. /pers. C/ atteicās parakstīt personas

aizturēšanas protokolu Nr. 03/2014/00084, administratīvā pārkāpuma protokolu, RPP Vidzemes pārvaldes pagaidu turēšanas telpā ievietojamo aizturēto personu instruktāžas žurnālu. /pers. C/ tika atbrīvots plkst. 17.09. Personu dati tika pārbaudīti ar MOBAP un RPP Vidzemes pārvaldes dežūrdaļas palīdzību.

Vērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secinājusi, ka saskaņā ar likuma „Par policiju" 22.panta pirmo daļu policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma. Minētā panta trešā daļa nosaka, ka policijas darbinieka prasības ir obligātas un rīcība ir saistoša jebkurai personai, kamēr amatpersona, kas pilnvarota kontrolēt vai uzraudzīt viņa darbību, nebūs tās apturējusi vai atcēlusi.

Vienlaicīgi tiesa secinājusi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir jākonstatē, ka policijas darbinieku izvirzītās prasības personai bija likumīgas un pamatotas.

Kā atzinis Senāta Administratīvo lietu departaments, administratīvo atbildību par nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajam rīkojumam vai prasībām, kad viņš izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, iespējams piemērot tikai tādā gadījumā, ja administratīvā pārkāpuma lietā tiek konstatēts, ka policista rīkojums vai prasības konkrētajā gadījumā bijušas likumīgas. Administratīvo lietu departamenta ieskatā, likumīgs rīkojums vai prasība Latvijas APK 175.panta un likuma „Par policiju" 22.panta pirmās daļas izpratnē ir objektīvi likumīgs rīkojums vai prasība, proti, šādam rīkojumam vai prasībai pēc sava satura ir jāatbilst likumam. Tādējādi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, vienmēr nepieciešams noskaidrot, vai konkrētajā gadījumā policijas darbinieka rīkojums vai prasība bijuši likumīgi. Attiecībā uz konkrēto lietu minētais nozīmē to, ka nepieciešams noskaidrot, vai /pers. C/ bija izdarījis administratīvo pārkāpumu, kuru viņam pieprasīja pārtraukt. Administratīvo lietu departaments pēc būtības par pareizu atzīst Administratīvās apgabaltiesas izteikto viedokli, ka jebkurš policijas darbinieka rīkojums, ko viņš izdevis, pildot dienesta pienākumus, atzīstams par visiem saistošu un sākotnēji ir jāizpilda. Vienlaikus Administratīvo lietu departamenta ieskatā, nevar liegt pašai personai, pret kuru vērstas policijas darbinieku prasības, kvalificēti izvērtēt izvirzīto prasību tiesiskumu. Ja persona uzskata, ka policijas darbinieku prasības konkrētajā gadījumā nav likumīgas, nepakļaujoties šīm prasībām, persona uzņemas risku par to, ka, ja vēlāk tiks konstatēts, ka policijas darbinieku prasības bija likumīgas, bet pašas personas izdarītais vērtējums kļūdains, šo personu sauks pie administratīvās atbildības par nepakļaušanos šīm prasībām. Taču, ja tiks konstatēts, ka prasības nebija likumīgas, kā atzīst Administratīvo lietu departaments, personu nevar saukt pie administratīvās atbildības par nepakļaušanos likumīgajām prasībām, jo šādā gadījumā nebūs izpildījies administratīvā pārkāpuma sastāvs, proti, nebūs Latvijas APK 175.pantā expressis verbis paredzētie „likumīgais rīkojums vai prasības". Savukārt, ja nav administratīvā pārkāpuma sastāva, personu nevar saukt pie administratīvās atbildības (*skat. Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 14.novembra Spriedumu lietā Nr.454/2006*).

Vērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu un lietā esošos pierādījumus, tiesa secinājusi, ka ziņas par pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem atrodamas vienīgi pašvaldības policijas darbinieka K.Lobeiko ziņojumā. Nekādi citi pierādījumi lietā nav atrodami. Pašvaldības policijas darbinieks K.Lobeiko ziņojumā norāda, ka notikumu vietā ieradās sakarā ar /pers. H/ izsaukumu, ka /adrese/ atrodas nepiederošas personas, kuras lieto alkoholu. Tika noskaidrots, ka /pers. H/ dēls kopā ar paziņām atpūtās, lietojot alkoholu. Turpmāk ziņojumā norādīts, ka pašvaldības policijas darbinieki lūdza personām, kas dzīvesvietā nav deklarētas, doties prom. Lietas materiālos nav atrodamas ziņas, ka /pers. H/ pašvaldības policijas darbiniekiem būtu lūdzis palīdzību nodrošināt konkrēti /pers. C/ došanos prom no minētās adreses. Lietā arī nav atrodams /pers. H/ iesniegums, kurā pašvaldības policijas darbiniekiem /pers. H/ lūgtu palīdzību atbrīvot telpas no nepiederošām personām un konkrēti, /pers. C/. Ziņojumā vispār nav norādīts kādu lūgumu /pers. H/ pašvaldības policijas darbiniekiem ir izteicis. Lietā nav arī nekādu ziņu, kas liecinātu, ka /pers. C/ būtu veicis jebkādas pretlikumīgas darbības, kas dotu pamatu pašvaldības policijas darbiniekiem viņu aizturēt.

Pašvaldības policijas ziņojumā norādīts, ka privātīpašumā esošās personas lietoja alkoholu.

Likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 10.punkts nosaka, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības aizturēt uz rakstveida pieteikuma pamata personas, kuras atrodas mājoklī alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu reibuma stāvoklī un var nodarīt kaitējumu sev vai apkārtējiem cilvēkiem, kā arī gadījumā, ja apkārtējie cilvēki baidās palikt vienatnē ar šo personu un ja nav cita pamata tās aizturēšanai, kā arī uzturēt tādas personas policijas iestādē līdz atskurbšanai vai apstākļu noskaidrošanai, bet ne ilgāk par 12 stundām.

Lietā nav atrodams rakstveida pieteikums, kurā pašvaldības policijas darbiniekiem tiktu lūgts pret /pers. C/ veikt darbības, pamatojoties uz likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 10.punktu vai jebkāds cits likumīgs pamatojums.

Pie šādiem apstākļiem nav izsecināms, uz kāda pamata policijas darbinieki nolēma pieprasīt /pers. C/ pamest minēto privātīpašumu.

No minētā tiesa secinājusi, ka lietā nav pievienoti nekādi pierādījumi, kas liecinātu, ka /pers. C/ būtu veicis jebkādas pretlikumīgas darbības, kā arī nav pievienotas pietiekamas ziņas, kas liecinātu, ka pašvaldības policijas darbiniekiem bija tiesības pieprasīt, lai /pers. C/ dodas prom no minētā privātīpašuma.

Savukārt, tiesa, saskaņā ar Latvijas APK 289.6panta sestās daļas nosacījumiem, nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt tiesas sēdē.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzinusi, ka lietā nav pierādījumu, ka pašvaldības policijas darbinieku izvirzītā prasība /pers. C/ doties prom no privātīpašuma, bija likumīga un pamatota.

Ņemot vērā minēto, tiesa konstatējusi, ka lietā nav atrodami pietiekami pierādījumi, kas liecinātu, ka /pers. C/ darbībās būtu konstatējams Latvijas APK 175.pantā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs, līdz ar ko lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Par minēto Spriedumu Rīgas pašvaldības policija iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka uzskata spriedumu par nepamatotu sekojošu apsvērumu dēļ:

uzskata, ka lietā nepastāv strīds, ka policijas darbinieki, dodot rīkojumu un prasības /pers. C/, pildīja dienesta pienākumus. Norāda, ka ar administratīvā pārkāpuma protokolu un policijas darbinieka ziņojumu ir pierādīts, ka /pers. C/ vairākkārt nereaģēja uz policijas darbinieka mutiskiem rīkojumiem pamest privātīpašumu, fiziski nepakļāvās aizturēšanai.

Uzskata par nepamatotu tiesas secinājumu, ka lietas materiālos nav atrodamas ziņas, ka /pers. H/ būtu lūdzis palīdzību nodrošināt to, ka tieši /pers. C/ dotos prom no minētās adreses. Tas izriet no policijas darbinieka ziņojuma, ka tika saņemts izsaukums uz konkrēto adresi par to, ka privātīpašumā atrodas nepiederošas personas. Ierodoties notikuma vietā, /pers. H/ policijas darbiniekiem teicis, ka mājā atrodas nepiederošas personas, kas lieto alkoholu, kuras /pers. H/ dēls /pers. I/ ielaidis mājā pa logu. No fakta, ka /pers. H/ lūdzis policijas palīdzību un ielaidis tos telpā, kur atradušās nepiederošas personas, var secināt, ka /pers. H/ lūdzis, lai konkrēti /pers. C/ dodas prom un /pers. H/ nav pienākums norādīt, kuru konkrētu personu viņš vēlas izraidīt no sava īpašuma.

Uzskata par neloģisku tiesas secinājumu, ka nav pierādīts, ka /pers. C/ būtu veicis kādas pretlikumīgas darbības, jo kā norādīja /pers. H/, nepiederošas personas mājā pa logu ielaida viņa dēls un personas lietoja alkoholu. Tādējādi secināms, ka /pers. C/ darbība, pārkāpjot /pers. H/ tiesības brīvi lietot savu īpašumu, ir pretlikumīga.

Norāda, ka tiesa nav noskaidrojusi visus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, un, ja tiesai radās šaubas, tad tai bija pienākumus šos faktus noskaidrot.

Lūdz atcelt pirmās instances tiesas Spriedumu un saukt /pers. C/ pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesu kolēģija (turpmāk – tiesu kolēģija) secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā.

Apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē, tiesu kolēģija nekonstatē.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus, tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}panta un 289.^{22}panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesu kolēģija, izvērtējot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Sprieduma motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi un vispusīgi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13} panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas Spriedumā ietvertajam pamatojumam un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Papildus tiesas motivācijai un argumentiem, tiesu kolēģija izsaka savus secinājumus par apelācijas sūdzības argumentiem.

Pārbaudījusi un izvērtējusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un apelācijas sūdzībā norādītos apstākļus kopsakarā, tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinājumam, ka ar lietas materiāliem nav pierādīts, ka pašvaldības policijas darbinieku izvirzītā prasība /pers. C/ doties prom no privātīpašuma, bija likumīga un pamatota.

Likuma "Par policiju" 22.panta pirmajā daļā noteikts, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma. [..]

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments atzinis, ka administratīvo atbildību par nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajam rīkojumam vai prasībām, kad viņš izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, iespējams piemērot tikai tādā gadījumā, ja administratīvā pārkāpuma lietā tiek konstatēts, ka policista rīkojums vai prasības konkrētajā gadījumā bijušas likumīgas. Administratīvo lietu departamenta ieskatā likumīgs rīkojums vai prasība Latvijas APK 175.panta un likuma "Par policiju" 22.panta pirmās daļas izpratnē ir objektīvi likumīgs rīkojums vai prasība, proti, šādam rīkojumam vai prasībai pēc sava satura ir jāatbilst likumam. Tādējādi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, vienmēr nepieciešams noskaidrot, vai konkrētajā gadījumā policijas darbinieka rīkojums vai prasība bijuši likumīgi (*skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 14.novembra sprieduma lietā Nr. SKA-454/2006 10.punktu*).

Tiesu kolēģija konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka 2014.gada 19.martā /pers. C/ atradās privātīpašumā /adrese/, šo faktu neapstrīdēja arī pats /pers. C/.

Likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 10.punkts noteic, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības aizturēt uz rakstveida pieteikuma pamata personas, kuras atrodas mājoklī alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu reibuma stāvoklī un var nodarīt kaitējumu sev vai apkārtējiem cilvēkiem, kā arī gadījumā, ja apkārtējie cilvēki baidās palikt vienatnē ar šo personu un ja nav cita pamata tās aizturēšanai, kā arī uzturēt tādas personas policijas iestādē līdz atskurbšanai vai apstākļu noskaidrošanai, bet ne ilgāk par 12 stundām.

Pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka lietā nav atrodams rakstveida pieteikums, kurā pašvaldības policijas darbiniekiem tiktu lūgts pret /pers. C/ veikt darbības, pamatojoties uz likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 10.punktu vai jebkāds cits likumīgs pamatojums.

Pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kā to nosaka Latvijas APK 243.panta regulējums.

Tiesu kolēģija norāda, ka tiesai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jāizvērtē, vai lietā ir pietiekami pierādījumi, lai personu atzītu par vainīgu.

Izskatot administratīvo pārkāpumu lietas, tiesa neveic izmeklēšanas funkcijas, bet gan vērtē lietā apkopotos pierādījumus.

Turklāt, tiesu kolēģija vērš uzmanību, ka saskaņā ar Latvijas APK 243.panta nosacījumiem pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir iestādei, bet Latvijas APK 289.^{6}panta sestā daļa noteic, ka tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt tiesas sēdē.

Pie minētā nav pamatots apelācijas sūdzības iesniedzēja arguments, ka, ja pirmās instances tiesai radušās kādas šaubas par faktiskajiem apstākļiem, tiesai bija pienākums šos faktus noskaidrot.

Tiesu kolēģija norāda, ka administratīvo pārkāpumu lietās visas šaubas tulkojamas par labu pārkāpējam.

Tiesu kolēģija secina, ka apelācijas sūdzība nesatur tādus faktus, kuri nebija zināmi, taisot nolēmumu pirmās instances tiesā, sūdzības iesniedzējs nav norādījis nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, bet sūdzības iesniedzēja nepiekrišana tiesas pierādījumu vērtējumam nevar tikt uzskatīta par likuma normu pārkāpumu un būt par pamatu Sprieduma atcelšanai.

Pārējos sūdzības iesniedzēja argumentus apelācijas instances tiesa, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, uzskata par nebūtiskiem un nevērtē, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu. Kā vairāk kārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*sk., piem., 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)*). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu*).

Tiesu kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, Latvijas APK nosacījumus un prasības nav pārkāpusi, tiesa konkrētās pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu regulējumu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 17.aprīļa spriedumu, bet Rīgas pašvaldības policijas apelācijas sūdzību **noraidīt**.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese (personiskais paraksts) Z.Lagzdiņa

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Amoliņa

Tiesnese (personiskais paraksts) S.Gļazere